

РЕШЕНИЕ

№ 18151

гр. София, 27.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6649** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Ай Мобилити“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Витоша, [улица], представлявано от И. П. К. срещу Уведомление изх. № 26-А-194 от 11.02.2020 г. на заместник главен директор в главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. при Министерство на икономиката.

В жалбата се излагат доводи за нищожност на обжалвания акт поради неспазване на изискванията за форма и поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са толкова тежки, че водят до най-тежкия порок на административният акт. Сочи се, че административният орган не е съобразил при издаване на оспорения акт, че решение № РД-16-125 от 31.01.2019 г., с което на жалбоподателя е наложена финансова корекция, е било обжалвано по съдебен ред. Наред с това излага, че е недопустимо да се градят изводи в мотивите на административния акт без да е установена действителната фактическа обстановка по издаването му. Изложени са доводи и за незаконосъобразност на оспорения акт поради противоречие с материалния закон. Липса на мотиви, свързани с фактически и правни основания за издаване на акта и начина на определяне на допустимите разходи по проекта съотнесени към отчетените разходи за възнаграждения на квалифициран

персонал до момента. Твърди, че не са осъществени твърдените нарушения. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на обжалвания акт, а в условията на евентуалност да го отмени, като незаконосъобразен. Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. В. В., поддържа жалбата с твърденията си относно отмяната на оспорения акт. Доводи относно нищожността респ. незаконосъобразността на оспорения акт са изложени и в депозираната по делото писмена защита. Претендира присъждането на разноски по делото съобразно представен списък по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът - ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма - УО на ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. и заместник – министър на иновациите и растежа се представлява от юрк. П., който моли да се остави жалбата без разглеждане или да се отхвърли, като неоснователна. Претендира разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от страна на жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Представени са и писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен Съд София - град, III отделение, 36 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Не се спори между страните по делото, че между Министерството на икономиката и жалбоподателя е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.08.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити“ ООД, за изпълнение на проект: „Разработване на прототип на иновативна електрическа двуколесна самобалансираща се инвалидна количка, базирана на платформата на Segway“, финансиран по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“. В чл. 2.1 от договора е посочено, че РУО предоставя безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 306847.59 лева, която представлява 90% от общите допустими разходи по проекта, посочени в т. 5 „Бюджет“ от Приложение № 1 по процедура за подбор на проекти № BG16RFOP002-1.002 „Подкрепа за разработване на иновации от стартиращи предприятия“, Приоритетна ос 1: „Технологично развитие и иновации“.

С писмо изх. №26-А-194/12.10.2017 г. Главен директор на ГД „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и Ръководител на УО уведомява Управителя на „Ай Мобилити“ ООД за одобрено искане за авансово плащане в размер на 120 000 лв. С писмо №26-А-194/14.03.2019 г. Главен директор на ГД „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и Ръководител на УО уведомява Управителя на „Ай Мобилити“ ООД, че след извършена проверка на представен първи междинен отчет, отчетените разходи възлизат на 136243,38 лв., като разходи в размер на 62874,21 лв. са недопустими / включваща сумата 801,00 лв., в резултат на разминаване между оферирани и фактурирани брой плакати и наложена финансова корекция в размер на 45,83% върху всички одобрени разходи в междинния отчет/. В писмото е записано, че верифицираната сума по междинния отчет е в размер на общо 73369,17 лв.

Не се спори по делото, че с Решение № РД-16-125 от 31.01.2019 г. на „Ай Мобилити“ ООД е определена финансова корекция по пропорционалния метод в максимален

размер на 140 628,25 лв., съставляваща 45,83 % от безвъзмездната финансова помощ, предоставена по засегнатия административен договор. В общия размер на корекцията се включва и изплатен аванс със средства от ЕСИФ в размер на 54 996 лв., представляващ 45,83 на сто от предоставената до момента безвъзмездна финансова помощ по АДФП № BG16RFOP002-1.002-0344-C02, който подлежи на връщане. Така постановеното решение е обжалвано по съдебен ред. В резултат на това с протоколно определение от дата 20.10.2020 г. делото, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл. 144 АПК, е било спряно. С влязло в сила решение № 1161 от 29.01.2021 г. постановено по адм. дело № 11897 от 2020 г. от ВАС, Седмо отделение, решението с което е определена финансова корекция е отменено. С определение от дата 12.04.2021 г. производството по делото е било възобновено.

От фактите по делото е видно още, че в резултат на извършена проверка на отчетените документи към искане за окончателно плащане и финален отчет от 29.11.2019 г. за периода 27.10.2018 г. – 01.08.2019 г. РУО установил нередност, представляваща нарушение на чл. 14. 2 от Условията за кандидатстване по процедура BG16RFOP002-1.002-0344-C02 „Подкрепа за разработване на иновации от стартиращи предприятия“ във вр. с чл. 59, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

С писмо изх. № 26-А-194 от 29.01.2020 г. изпратено чрез ИСУН 2020, с комуникация № BG16RFOP002-1.002-0344-C02-M058 от 29.01.2020 г. на „Ай Мобилити“ ООД е предоставен двуседмичен срок за предоставяне на документи/разяснения относно констатираното от УО, като в този срок жалбоподателят не е представил документи или разяснения.

На 11.02.2020 г. РУО, в резултат на извършена проверка на отчетените документи към искане за окончателно плащане и финален отчет от 29.11.2019 г. за периода 27.10.2018 г. – 01.08.2019 г., е издал Решение РД-16-122 от 11.02.2020 г., с което на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, чл. 62 във връзка с чл. 63 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е отказано да бъдат верифицирани разходи в размер на 56 376.63 лева от които БФП 50 738.96 лева от които: разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 56 376.63 лева. С Решение № 5580 от 06.10.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 70 – ти състав, Решение № РД-16-122 от 11.02.2020 г. на Заместник главен директор в ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО на ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 е отменено, което в следствие с Решение № 3963 от 26.04.2022 г. на ВАС, Седмо отделение също е отменено, като са дадени указания по тълкуването и прилагането на закона, които са задължителни при по-нататъшното (повторното) разглеждане на делото. При повторното разглеждане на делото Решение РД-16-122 от 11.02.2020 г. е било отменено с Решение №5660/10.10.2022 г. по адм.дело № 3909/2022 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 6646/21.06.2023 г., постановено по адм.дело № 11364/2022 г. на ВАС, с което преписката е върната на адм.орган за ново произнасяне по искането за окончателно плащане, съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В изпълнение на горепосоченото решение на ВАС е издадено Решение № РД-02-16-1473/02.08.2023 г. на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител

на УО на ОПИК 2014-2020, с което на основание чл. 57 ал.1 т. 2 във вр. с чл. 62 , чл. 63 и 64 ал. 1 и ал. 3 от ЗУСЕСИФ / в редакцията преди 01.07.2022 г./, чл.32 във вр. с чл.13 ал.4 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на ИСУН, се отказва верификация на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 88549 лв., от които БФП 79694.11 лв., отчетени с финалния финансов отчет ,подаден на 29.11.2019 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити" ООД. Със същото решение се отказва верификация и на разходи по бюджетен раздел 1. „Разходи за възнаграждения (вкл. здравни и осигурителни вноски за сметка на работодателя) на квалифициран персонал, необходим за изпълнението на дейностите по проекта (фонд ЕФРР, режим на финансиране: de minimis, допустим)“ в размер на 55144.08 лв., от които БФП 49629.66 лв., отчетени с междинен финансов отчет, подаден на 30.10.2018 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG16RFOP002-1.002-0344-C02 от 01.09.2017 г. с бенефициент „Ай Мобилити" ООД. С Решение № 6664 от 29.05.2024 г. на АССГ, съдът е отменил Решение № РД-02-16-1473/02.08.2023 г. на Гл.директор на Гл.дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност “ при Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на УО на ОПИК 2014-2020, срещу което е подадена касационна жалба, по която предстои произнасяне.

На 11.02.2020 г., административният орган е изпратил до „Ай Мобилити" ООД и оспореното в настоящото производство писмо, имащо характера на уведомление с изх. 26-А-194/11.02.2020 г. относно финалния отчет по договора за безвъзмездна финансова помощ, в което е посочил, че след извършена проверка на представения финален отчет, отчетените разходи възлизат на 97217,01 лв. От отчетените разходи общо 75 093,80 лв. са недопустими, както следва: 56376,63 лв. - разходи за възнаграждения , поради нарушение на т.14.2 от Условията за кандидатстване по процедурата и 18717,17 лв. -наложена финансова корекция в размер на 45,83% върху разходите във финалния отчет. Верифицирана е обща сума на допустими разходи по финалния отчет в размер на 22 123,21 лв., от които 19 910,91 лв. безвъзмездна финансова помощ под режим „de minimis" и 2 212,30 лв. собствено финансиране. Посочено е ,че верифицираната сума в размер на 19 910,91 лв. покрива авансовото плащане с допустими разходи и се счита за платена с авансовото плащане, както и че извършеното авансово плащане е 65 004,00 лв., а сумата от 45 093,09 лв. следва да се възстанови по банкова сметка на Министерство на икономиката, ОП „Иновации и конкурентноспособност" четиринадесетдневен срок, считано от датата на която е съобщено на дружеството чрез ИСУН 2020.

В хода на проведеното съдебно производство е приета административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост. Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице С. М.. Заключение не е оспорено. Съдът намира, че същото е изготвено задълбочено и обосновано, след извършен подробен анализ на доказателствата. Вещото лице е отговорило конкретно на зададените му задачи, а именно: посочило е, че приетите за недопустими отчетени разходи в размер на 75 093,80 лева в Уведомление изх. №

26-А-194/11.02.2020 г., представляват сбор от: 56 376,63 лева — разлика между и общия размер на отчетените разходи за възнаграждения - 195 972,26 лева и максимално допустимия им размер - 139 595,63 лева; 18717,17 лева - корекция от 45,83 % върху верифицираните по финалния отчет разходи в размер на 40 840,38 лева. На втория му зададен въпрос дали ще бъде правилно изчислението, направено в административния акт, за дължими 45 093,09 лева, ако посочените в Уведомление изх. № 26-А- 194/11.02.2020 г. недопустими разходи в размер на 75 093,80 лева приемем за допустими (поради отмяната на Решение № РД-16-125/31.01.2019 г. и Решение № РД-16-122/11.02.2020 г.), експертът е посочил, че при въпросната хипотеза изчислението, направено в Уведомление изх. № 26-А-194/11.02.2020 г. за дължими 45 093,09 лева, би било неправилно. Сумата на дължимите според Уведомление изх. № 26-А-194/11.02.2020 г. 45 093,09 лева е получена, както следва: - от сумата на авансовото плащане в размер на 120 000 лева е приспадната сумата на корекцията по първия междинен отчет — 54 996 лева, след което е налице остатък от 65 004 лева; - от остатъка от авансовото плащане — 65 004 лева е приспадната верифицираната сума по финалния отчет - 19 910,91 лева, след което е налице остатък от авансовото плащане в размер на 45 093,09 лева. В случай, че посочените в Уведомление изх. № 26-А-194/11.02.2020 г. недопустими разходи в размер на 75 093,80 лева бъдат приети за допустими, верифицираната сума по финалния отчет би следвало да е в размер на 95 004,71 лева: 19 910,91 лева + 75 093,80 лева = 95 004,71 лева. Така при наличие на остатък от авансовото плащане в размер на 65 004,00 лева, след финалния отчет би следвало на „Ай Мобилити“ ООД да се плати сума в размер на 30 000,71 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 11.02.2020 г. чрез системата ИСУН с комуникация № BG16RFOP002-1.002-0344-C02-M060, жалбата е депозирана чрез органа издал оспорения акт в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК, поради което и същата е допустима. Настоящата инстанция не споделя твърденията на ответника относно характера на оспореното Уведомление изх. № 26-А-194 от 11.02.2020 г. на РУО на ОПИК и по-конкретно, че същото не съставлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а е вътрешноведомствен акт с организационен характер. С оглед на специфичния подход на органа, чрез издаването на акт по финалния отчет, с който се отказва верификация (Уведомление изх. № 26-А-194 от 11.02.2020 г.), и на акт, с който се отказва верификация на разходи по проекта в цялост, т.е. и на такива, които вече са били верифицирани (Решение за отказ от верификация № РД-16-122 / 11.02.2020 г. и в следствие Решение № РД-02-16-1473/02.08.2023 г.) безспорно в случая са налице два отделни административни акта. Очевидно с оглед характера на писмото и разпоредителната му част, касаеща възстановяване на сума в размер на 45 093,09 лева, както и каква сума се верифицира и коя не, то с него се засягат права и законни интереси на жалбоподателя. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 196 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 7277/2023 Г., VII отд. на ВАС, Решение № 9598/28.10.2022 г. по адм. д. № 5527/2022 г. и др.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Относно компетентността на органа, издал оспореното решение. Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕФСУ управляващият орган (УО) извършва авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. В разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е регламентирано, че органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи (счетоводните органи, съобразно новата редакция на алинеята, изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) и одитните органи, като съгласно алинея пета на чл. 9 от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министърът на икономиката, който със Заповед № РД-16-5/06.01.2020г., е възложил функциите на ръководител на управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020. на главен директор на главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“, като изрично е предвидено при отсъствие, поради командироване или ползване на законоустановен отпуск, функциите на ръководител на УО по приоритетни оси 1, 2, 3 и 4 на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. /ОПИК/, да се изпълняват от И. И.- заместник главен директор в главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“, в обема посочен в заповедта. С оглед на това съдът прави извод, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Така оспорения административен акт е издаден в производство по верифициране на разходи, регламентирано в Глава Пета, Раздел II „Плащания, верифициране и отчитане на разходи“ от ЗУСЕФСУ. Производството е административно по своя характер и завършва с издаването на индивидуален административен акт.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕФСУ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕФСУ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В конкретния случай това е Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, действаща към момента на издаване на оспорените актове./Наредба Н-3/2018 г./

Чл. 57. ал. 1 от ЗУСЕФСУ урежда седем кумулативни изисквания, за да бъдат определен дадени разходи за допустими, неизпълнение на някое от които е самостоятелно основание за отказ за верификация и плащане.

В оспореното писмо не е посочено нито на какво правно основание възниква сумата за възстановяване, нито какъв е характерът на това вземане на УО, нито на какво правно основание се извършва „приспадане” на суми. Административният орган при обективизиране на волята си да откаже верификация на разходите, е следвало да подведе своите фактически установявания в него под хипотезата на някоя от посочените правни норми. Не са посочени правни основания на акта, които се съдържат в подзаконовите нормативни актове съгласно чл. 59 ал. 1 от ЗУСЕФСУ.

С Уведомлението административният орган разпорежда, че в изпълнение на чл. 43 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. бенефициентът следва да плати сумите в 14-дневен срок от датата, на която е информиран чрез ИСУН 2020 да възстанови недопустимите разходи. Тази разпоредба съдържа две хипотези: 1) задължение за възстановяване на вземания в 14-дневен срок от датата, на която бенефициентът е информиран чрез ИСУН за дължимата сума по чл. 35, ал. 1, т. 1, т.е. от датата на съобщаване на решението за определена индивидуална финансова корекция; и 2) задължение за възстановяване на вземания в 14-дневен срок от влизането в сила на акта, с който са установени вземанията по чл. 35, ал. 1, т. 2, т.е. от влизането в сила на акта за установяване на сума, платена недължимо без правно основание или при отпаднало основание. От използваната от административния орган формулировка може да се допусне, че същият се позовава на хипотезата на чл. 43, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-3/2018 г. Мотивите на административния орган обаче не могат да бъдат извеждани по тълкувателен път или чрез допускания. Той е бил длъжен ясно да посочи какъв, според него, е характерът на претендираното вземане - индивидуална финансова корекция, суми, платени без основание или недължимо платени суми на отпаднало основание, както и фактическите и правни основания, които обосновават неговия извод.

По отношение на размера на посочения за възстановяване аванс от 45 093,09 лева, поради отмяната на Решение № РД-16-125/31.01.2019 г. и Решение № РД-16-122/11.02.2020 г., посочените в Уведомление изх. № 26-А-194/11.02.2020 г. недопустими разходи в размер на 75 093,80 лева следва да се приемат за допустими и изчислението, направено в административния акт ще се промени. Както е посочил и експертът по назначената съдебно-икономическа експертиза в случай, че посочените в Уведомление изх. № 26-А-194/11.02.2020 г. недопустими разходи в размер на 75 093,80 лева бъдат приети за допустими, верифицираната сума по финалния отчет би следвало да е в размер на 95 004,71 лева: 19 910,91 лева + 75 093,80 лева = 95 004,71 лева. Така при наличие на остатък от авансовото плащане в размер на 65 004,00 лева, след финалния отчет би следвало на „Ай Мобилити“ ООД да се плати сума в размер на 30 000,71 лева.

По тези съображения обжалваното Уведомление изх. № 26-А-194 от 11.02.2020 г. на заместник главен директор в главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. следва да бъде

отменено и на основание чл.168, ал.5 от АПК преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне, при което ясно и точно да се установят релевантните факти и обстоятелства и съотнесат към приложимия закон, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл.146, ал. 1, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на спора претенцията за разноски на жалбоподателя е основателна и следва да бъде уважена изцяло, като се присъдят разноски в претендирания и доказан размер от 2760,74 лв., от които 1900 лв. адвокатско възнаграждение, 360.74 лв. държавна такса и 500 лв. за заплатен депозит за съдебно икономическа експертиза. Съдът съобрази разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, съгласно която адвокатското възнаграждение при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. е 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв., поради което възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност е неоснователно.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Ай Мобилити“ ООД, представлявано от И. П. К., Уведомление изх. № 26-А-194 от 11.02.2020 г. на заместник главен директор в главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. при Министерство на икономиката.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на иновациите и растежа, [населено място], да заплати на „Ай Мобилити“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Витоша, [улица], разноски в производството в размер на 2760,74лв. /две хиляди седемстотин и шестдесет лева и седемдесет и четири ст. /.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: